

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY X - SEGONA EPOCA

GENYER - FEBRER DE 1928 :: N.º 51

SUMARI:

TEXT: La màgica influència, per *Ramon Cabeza*.—De una excursió a Sant Salvador de les Espases, per *Joan Benet i Puig*.—Esquiament a Coma de Vaca i La Molina, per *Joan Font*.—La Cova del Drac de Manacor, per *Ferran Cañameras*.—Organització d'uns estudis de preparació tècnica de guies excursionistes, per *S.*—Cicle de conferències 1927-28.—Crònica.—Fulla d'Excursions.—Notes.

GRAVATS: Coll de Tres Pics i Balandrau.—Un aspecte de Coma de Vaca.—Fots. *J. Altímir*.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT ANTONI, 64

RADIO TELEFONIA

MOTORS. - TRANSFORMADORS. - GRUPS.-
BOMBES. - CONTADORS. - AUTOMÓBILS

ISIDRE ARMENGOL

Sant Pere, 35 : ~ : Telèf. 1066
TERRASSA

INSTAL·LACIONS COMPLETES
DE VIDRES I CRISTALLS PLANS

PREUS ECONOMICS

HUC JOAN BASSINER

Successor de Joan B. Rovira

Sant Jaume, 35.-Tel. 960-Terrassa

FABRICA DE TEULES

TEULES PLANES
tipos MARSELLA, marca

SEGUÉS,

DONADEU I C.^A

Despatx: FONT-VELLA, Núm. 1

Telèfon, 537

FÀBRICA: Sant Marià, 193

Telèfon, 485 - TERRASSA

Garantim la porositat, resistència i color vermell

Josep Castin

JOIERIA I RELLOTJERIA

Arrabal, 25

MOBLES
DELUXO
Y TAPES
SERIA:

FUSTE
RIAMFA
BRICAB
SERRAR

Despatx:
Sant Pere, 40

Tallers:
Galileo

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY X

Segona època

GENER - FEBRER 1928

NÚM. 51

LA MÀGICA INFLUÈNCIA

ELS naixents colors de l'albada il·luminen la carena, deixant entreveure en un dels seus bells recers, en mig de policromada perspectiva, les polides casetes de tela que formen el «Camping». Entusiastes companys adeptes de la vida a l'aire lliure, que cerquen compenetrar-se amb la muntanya per amar-la més i més, han assentat les fràgils mansions en aquell joliu indret amb intent de pernoctar-hi. Quin contrast!, amics, entre aquestes minories que es lliuren a gaudiments tan purs, i aquelles altres, vulgars i materialitzades, que es complauen en destruir o es mostren irrespetuoses amb les fonts i arbredes dels paradisiacs llocs que freqüenta l'excursionista.

La claror del nou dia s'és desplegada amb tota intensitat. L'astre rei bat amb augmentativa energia els rostres, riallers, i als primers esforços de la jornada sentim una necessitat fisiològica: la sed. No és pas llunyana la font; tantost hi siguem arribats aplacarem l'assedegament. I quan l'últim revolt del camí s'és presentat, ja ens sembla oïr el regalim de l'aigua i creiem veure nostre faç reflexada en l'espill que forma la limfa cristal·lina embassalada. Mes, oh dissort! L'arribada a l'esperat oasi de muntanya ens retorna al prosaisme de la vida. En un monticle informe, eixarreïda, jau la que un dia fou respectada font.

Es dolorós constatar-ho, més l'esperit del mal, encarnat en aquests estults que ens guardarem ben bé d'anomenar excursionistes, sembla destinat a conviure eternament. El tema és vell, sí, però els actes que repudiem han esdevingut altra volta d'actualitat. Novament la mà impia n'ha fet de les seves; altrament, no em parlariem. No defallirem pas

nosaltres en la croada contra el vandalisme aquest, que com en la criminalogia ultramoderna podria tractar-se de desviació mental. La importància del dany ens farà més ardits propagadors dels deures de l'excursionista conscient, sots la concepció d'exemplaritat, no pas en el càstig, sinó en la pregonia estimació a la muntanya.

Ja es suposa que els autors d'aquestes malifetes no són els individus que integren les entitats excursionistes o els que van regularment a fora, sinó més aviat aquests que surten amb intermitències anuals i a la finalitat de l'excursió hi avant-poseden el divertir-se llicenciosament o la «típica costellada». Per sort, així com totes les causes tenen els seus apòstols, no podien pas mancar-hi en l'afer motiu d'aquestes ratlles. Honorables patricis i conseqüents excursionistes es cuiden, amb altesa de mires, d'arranjar o restaurar les fonts que ho necessiten; i així és com venim a la conclusió de que en tots els aspectes de les coses del món si no hi haguessin aquestes minories selectes, antífesi dels adeptes a les dances exòtiques, al culte a la força i demés aferrissats o tot ço que és materialisme i simplesa, indubtablement la humanitat arribaria a un grau tan elevat de baixesa moral i caotisme, que la seva existència seria poc menys que impossible.

Congratulem-nos de que aquests éssers senzills, d'ànima bondadosa, conreadors dels afectes espirituals, que formen les selectes minories, sentin una màgica influència de llur causa que els indueix a intensificar els seus esforços en holocaust a la finalitat de la mateixa, captivant-ne nous adeptes; màgica influència que palesa encara més el contrast insinuat en primer lloc entre els campadors i els vandàlics, no pas per la corrupció dels esperits del mal, sinó pel major perfeccionament i vehemència en les actuacions dels executors del bé.

RAMON CABEZA

No és la llargada del camí, ni les altures que hem escalat, ni la magnificència de les coses vistes el que dóna valor a l'excursionisme, sinó la manera amb que ho hem vist, el goig que hem fruit, el resultat que n'hem tret.

DE UNA EXCURSIO A SANT SALVADOR DE LES ESPASES

AL peu mateix del Llobregat, de cara a la bellíssima Montserrat, s'aixeca, bastida dalt d'un abrupte turó, la coneguda ermita de Sant Salvador de les Espases.

Amb una gran alegria, amb el cor curull d'un sà optimisme, marxava al primer d'aquella colla d'amics que ens havíem agrupat per fer aquella excursió. Feia estona que havíem passat el Mimó; ara ja ens acostàvem al coll de Bram, i, no podeu capir l'alegria, la joia intima que sentí, quan, altra volta vaig petjar-lo.

Ja hi som; que formós és tot això; mos ulls no són prou per absorbir tanta bellesa; si mai hi aneu, al arribar aquí, mireu avant i el més fantàstic decorat—dic decorat perquè m'apar ho era—es mostrarà als vostres ulls; des d'aquí veureu l'ermita; des d'aquí ja la veureu a primer terme, amb el Montserrat per fons; des d'aquí, ja la veureu voltada pels cingles que li fan d'orla, i, us apar, ara que el sol hi bat amb força, una perla oblidada al mig d'aquest oceà de muntanyes; us apar, què us diré jo? us apar, un estel que caigut del cel, ha vingut a raure ací per fer de llàntia en el recés immaculat de la Moreneta.

Però, no us atureu no, una vegada extasiats de tanta bellesa, seguiu vostre via, que aquesta Mare, aquesta fada, dic jo, que en diuen Natura, us depararà un altre goig immens: al arribar dalt de la carena, en una recolzada del camí, se vos presentarà el Pireneu cobert amb són mantell sens màcula, que brilla, brilla com rou, atraient-vos, com imà gegantí, tots vostres sentits, Més cap aquí les terres rogenques esperant l'arada que les farà fruitar. Çà i enllà tot és llum, vida. Que bella ha d'ésser aquesta terra, que fins en plé hivern, hom la veu tan formosal...

Un ocell al passar davant vostres ulls; una fulla al caure de l'arbre; el més insignificant dels sorolls, us tornarà a la realitat i llavors, seguiu novament vostra ruta, ara per un caminet que us engoleix i us mena cap al fons, però que després us enlaira, amunt amunt, per arribar a la llegendària ermita.

Temps feia que no hi havia estat, i ara al tornar altra volta a passar el portal de sa esglesieta, quina emoció no he sentit! que neta que és: que polida! que endreçada!

Quantes coses no diria, però que tanta joia m'ho impideix!

Abans, aquesta ermita pareixia que defallís. Abans pareixia que aquella llàntia de què us parlava, volgués apagar-se per sempre més; però ja veig lo equivocat que estava. Ara, quanta llum!

I sabeu a qui és deguda aquesta revifalla? No? doncs al Rnd. Solà, Sch. P. qui amb dalit inestroncable treballa, treballa sense mai parar. Però cal·leu, veig que parla amb uns treballadors, anem; escoltem-lo; diu:—Ara el que cal fer, del marxapeu de la porta, és arreglar a fora, perquè aquí, si a Déu plau, un dia de maig s'hi puguin dançar sardanes.

—Oh, això prou que es podria fer, si no fos aquest que no dóna prou pedra...

—Pedra rail, si tens ganes de menjar roca,—li respon l'interpelat,—mira si en tindràs! I réia réia, amb un riure franc, mentres senyalava el munt de roca que anava perforant amb la barrina, i que dintre de poc desapareixeria per complet.

Cara a cara amb la Natura, que petit hom es troba! Però mireu el que pot l'home de bona voluntat: dintre de poc, l'invent infernal, amb força satànica, compliria el seu deure; en breu unes esquerdes vindrien a reemplaçar la que ara és roca llisa, i aviat, de la que pareix volguer amagar la casa de Déu i estatge de recolliment dels homes, no en quedaria res; i sols la cima, purificada per les tempestes, com tità llegendari, restaria guardant el joell més preuat d'aquests turons.

Era prop de mig dia i ens despedirem d'aquells companys que restaven allà, per seguir nosaltres la nostra excursió.

Al començament de la tarda erem al Cairat. El crepuscle naixent pintava amb un color indefinible els recons tots bellesa i poesia...

Tothom l'ha vist aquest trosset de Llobregat que mansoi com anyell s'escorra avall, avall saltant aquí, i bramulant com fera, però escorrent-se més avall encara, amb una calma i silenci com si estés esfereït, potser d'ell mateix...

Que us en diré jo d'aquest lloc? que us en diré que sigui un petit reflexe de la realitat? si tantes coses com sento no sé quina dir-vos... però, seguiu sa corrent, seguiu-la que si pels cims hi sentiú emoció, aquí, ajudats pel capvespre que s'apropa gaudireu d'un encís, hi neixerà un idil·li, un amor, un amor a qui?: Als cims, a la muntanya.

JOAN BENET I PUIG.

Esquiant a Coma de Vaca i La Molina

19 i 20 de març 1927

DEIXEM el poblet de Queralps a trenc d'auba, carretera avall fins a trobar el pont sobre el riu Fresser. El camí, després de passar pel costat d'una central elèctrica, comença amb costaruda i un xic pedregosa pujada, que de tant en tant ens ofereix paisatges superbs, lo que ens fa sovintejar les parades, per a millor copsar tota sa bellesa; intervals que també aprofitem nosaltres per descarregar-nos un xic dels esquís.

Després d'esmorzar a la Font de les Marrades, on trobarem la desitjada neu, traçant les inacabables ziga-zagues, fins a sobre mateix de Coma de Vaca.

Tinguérem alguns passos molt difícils, puix la neu, a trossos molt glassada i en altres excessivament flonja, ens impossibilitava de calçar-nos els esquís. Aixís és que no poguérem fer-ne us fins després d'haver deixat les Gorges, puix d'altra manera ens exposàvem a anar cingles avall fins a prendre una remullada al riu.

Com que era intenció nostra continuar l'excursió fins a Núria tinguérem de deixar-ho per un altre dia, ja que el vent féia de les seves per dalt les serres i ademés estaven completament tapades. Aixís doncs, decidírem quedar-nos per lla a fer pràctiques d'esquís.

Després de dinar decidírem tornar pel mateix camí d'anada; de manera que després de molt trescar per les Marrades, tinguérem de dar-nos pressa i córrer per arribar justet a Ribes, i prendre el tren fin a Alp. Al passar per la Molina s'ajuntaren a la colla alguns companys nostres que també havien destinat sopar i dormir en aquell poblet.

L'endemà al matí sortírem en direcció a la Molina per a esplaiar-nos en les formoses pistes de Font Canaleta. Per a fruir més ampleament de la neu, ens apartàrem de la gran animació que regnava a les pistes, decidint anar fins al Coll del Pal, i després de presenciar el pas dels participants a la cursa de parelles d'home que en aquells moments es celebrava retornàrem gustant la sensació del descens en esquís, fins a reunir-nos amb els altres companys.

Vàrem prendre el tren amb el desig de tornar a n'aquells llocs que ara deixàvem amb tanta recança per a poder esplaiar-nos altra vegada pera quells magnífics i encisadors paratges, font de salut i energies.

JOAN FONT.

La Cova del Drac de Manacor

A En Joan Alomar, cordialment.

EN arribar a les seves profunditats, el silenci ens produeix païra, talment com si toquéssim les arrels de la terra. Tantost s'hi entra, que ja coneixem la desolació auditiva, potser més tràgica que la desolació visual. No es percebeix altra remor que aquella que aixequen les nostres petjades, i el clapoteig de les gotes d'aigua que cauen simulant les pulsacions de la cova.

El mon sembla que s'hagi invertit. A fora, sobre la buidor soterrània, el cel es una vaguetat impalpable i blavenca que envolta la terra inquieta; aquí dintre, el cel que ens trespola es plàcid i dur, i, a canvi dels decorats sempre trencats del defora, el d'aquí es immutable, sense cap boira que l'enteli. Els cent mil capricis de l'aigua pengen com garlandes sobre els nostres caps; altres com enormes pistils o torres cap per avall.

Les filtracions calcàrees, a còpia de segles, han anat poblant el cor buit de la cova fins que han pogut erigir aquest laberinte al·lucinador.

El sol de la cova es semblant al seu cel. En alguns indrets, les formes que davallen es toquen i confonen amb les que pugen. Així mateix,—penso mirant el contacte—s'acosten en les oracions els creients amb el Creador.

La cova es una Catedral meravellosa; però una Catedral que tingués, no tan sols altars arran dels murs, sinó també escampats pel mig de la nau.

Aquí dintre l'aire es dens com en el si de les selves tropicals.

Seguim avençant com per entre l'ambient d'un somni estrany. La quietut de les estalactites sembla una força retinguda, i sota els cossos es percebeix una respiració sofocada. En sortir de cada sala no ens atrevim a mirar endarrera, car pressentim que totes les formes prenen vida en el moment de quedar soles i que tot es mou i sospira.

Però si jo hagués entrat sol a la cova, no aniria pensant d'aquesta faisó, i potser la cova voldria viure davant dels meus ulls estàtics i adoradors d'aquestes bel·leses amagades. L'aniria esguardant hores i més hores, fins que es rendís el silenci sota la força de la meva constància.

I sobre tot, voldria trobar-me ben sol en mig del llag cristallí i encalmat, per a sentir el silenci perfecte, que es una mena d'atribut, i amb ell fremir una estona. Rentaria les meves oïdes de la concupiscència que hi ha posat l'agitació del mon boi endurint-les i fent-les insensibles a la més petita percepció de calma. Seria un silenci com el produït per cent vendatges apretats sobre el meu cap, i potser encara el més perfecte: el silenci de la mort disfrutant de carn viva.

I quan aquest cabal silenci em pesés, enguniós, com pesa la massa marina sobre l'escafandra del buç summergit, també podria poblar de música la buidor de la cova. Es podria traduir en una simfonia, aquest món de formes; aquelles donen una nota severa i ampla, aquestes notes agudes i fredes, i aquell grop, que sembla la tuberia d'un orgue, un joc de matisos musicals.

Jo aniria creant una somniada selva d'armonies, quan la meva ànima hagués paladejat durant molt anys el diví silenci.

Segueixo mirant i mirant, i cada cop endevino noves formes de persones, plantes i animals. L'aigua creadora, amb una potència shakerperiana, ha pastat infinitat de bel·leses. Demés de les oracions naturals, ha fet les humanes.

La cova, cega com Milton, somniava el mon exterior i li reproduïa algunes coses amb l'ajuda de l'aigua que anava esculpint-li les entranyes. Hi ha estat com un somni febrós de la caverna i encara la tasca de la seva creació no es acabada. L'aigua segueix treballant invisiblement amb un gotellar breu i molt acompassat que sembla que ens segueixi i es burli de nosaltres.

La claror produïda pels llums d'acetilè que el guia i un visitant porten a la mà, o bé per les bengales enceses en els llocs més fantàstics, il·luminen amb brutalitat les estalactites que semblen fantasmes sortint de la fosca. L'aigua dels estanyols es tan transparent, que hom seguiria caminant amb els peus a dintre si no el previnguéssin abans.

Si la lluna coneixés la cova, quines ganes tindria de banyar-la amb el seu platejat blavós! Quina cosa tan fantàstica, aleshores!

La blancor dona una castedat austera al panorama soterrani. Blanc i gris que ens fan imaginar que estem caminant embadalits pel paisatge d'un altre planeta i enraonem per a creure'ns encara vius i per a no enfollir de meravella.

En sortir a la llum del dia, davant de la platja de Porto Cristo brillant sota el sol i del mar d'irisacions enlluernadores, els nostres ulls, com els d'un convallescent, s'abaixen, engegats.

FERRAN CAÑAMERAS.

Organització d'uns estudis de preparació tècnica de guies excursionistes

A iniciativa del Secretariat de Coordinació Excursionista es confeccionà un Qüestionari de recerques excursionistes, de quina constitució ja en donarem compte oportunament. Però, aquest Qüestionari, si bé a l'abast de tothom en ses línies principals, requereix una certa preparació especial per a qui el vulgui contestar detalladament i a fons.

D'altra banda, una serie de fets—entre ells, l'extensió creixent del camping, de l'excursionisme col·lectiu etc., i el desig de perfeccionament—fan sentir cada dia amb més força la necessitat de que els excursionistes posseixin un mínim de coneixements tècnics.

Per tal de subvenir d'aquesta necessitat el Secretariat organitzà, en el Centre Excursionista de Catalunya primerament i en la actualitat en altres entitats excursionistes de Barcelona, uns curssets de preparació tècnica d'aquells joves excursionistes que major desig sentin d'instruir-se i perfeccionar-se, venint a formar una veritable selecció dins l'excursionisme.

A continuació inserim les bases per les quals es regiran aquests ensenyaments.

1. Aquests curssets seran donats als centres que ho sol·licitin, sempre que garanteixin l'assistència de 10 candidats al menys. Podran posar-se d'acord diferents centres per tal de garantir conjuntament aquest mínim, i demanar plegats l'ensenyament.

2. Donant una mostra de companyonia excursionista, cada centre permeterà l'assistència als curssets donats al seu local als candidats que no'n siguin socis.

3. Per tal de facilitar la organització i obtenir major profit d'aquests curssets serà limitat a 36 el nombre màxim d'assistents. En cas

d'haver-hi un major nombre de sollicituts s'establirà un torn entre elles per l'ordre rigorós en que es vagin rebent, per tal de procedir a la organització d'una nova sèrie de cursets.

4. L'ensenyament serà gratuït. En inscriure's cada assistent farà un dipòsit de 5 pessetes el qual li serà retornat en acabar-se el curset, descomtats 0'50 pessetes per cada lliçó a que hagi faltat.

5. Les matèries que constitueixen aquest mínim de preparació excursionista són: Geografia de Catalunya, Topografia, Excursionisme, Primeres Cures i Camping.

6. Els ensenyaments seran teòrics per medi de conferències i pràctics en sortides i treballs al camp.

7. Els Professors redactaran un reglament d'aquests estudis i un programa dels temes a explicar de cada matèria així com dels coneixements que s'exigiran als candidats en ferles proves finals.

8. La duració de tot l'ensenyament no excedirà de tres mesos. Les conferències seran unes 15, representaran aproximadament un promedi de una lliçó setmanal. Les sortides de pràctiques tindran lloc cada quinze dies.

9. Al final del trimestre serà feta una prova dels candidats i als que amb els treballs fets demostrin posseir els coneixements adequats, a judici dels examinadors, els serà solemnement lliurat un certificat en un aplec excursionista, signat pels professors i els presidents del centre on hagi tingut lloc l'ensenyament i d'aquell a que pertanyi l'examinat.

10. Els professors podran també adjudicar premis, consistents en llibres o objectes propis per a excursions, als candidats que en jutgin mereixedors.

11. Els que posseeixin ja el certificat de guia excursionista, podran després estudiar, si volen especialitats. Aquestes comprendran estudis i pràctiques més detallades en quiscuna de les matèries citades a la base 5, i a més altres d'interès per a l'excursionista, tals com Sports de neu, Geologia, Història Natural, Arqueologia, Folklore, Filologia, etc. Cadascú podrà triar aquella o aquelles especialitats que prefereixi, havent de provar també al final de cada ensenyament que posseix els ensenyaments requerits, i lliurant-se-li el títol corresponent després de la prova.

12. Per a la organització d'aquests estudis als centres comarcals

els seran donades tota mena de facilitats, els seran proporcionats llibres, textos, notes i material; i els seran tramesos professors, si cal. Les sortides de pràctiques dels cursets donats a Barcelona seran organitzades de manera que hi puguin concórrer els que segueixin els estudis en els centres comarcals.

13. Per tal d'estimular els excursionistes a seguir aquests ensenyaments, es desitja que tots els centres excursionistes prenguin certs acords, tals com publicar els noms dels socis que hagin obtingut el certificat, solament eis que'l posseeixin tindran dret a poder usar el títol de guia excursionista i seran preferits per a dirigir les excursions (o sigui que els que ara tot sovint son anomenats «vocals d'excursió» hauran d'haver cursat aquests estudis) seran creades categories amb premis especials per als guies en els concursos excursionistes, es crearà un distintiu especial per a ells per a ésser usat en els actes excursionistes i s'estudiarà la manera de concedir-els-hi, altres honors, distincions i avantatges.

14. Al final de l'any acadèmic seran adjudicats premis que podran consistir al menys, en un lot de llibres o objectes propis per a excursió, als centres excursionistes que tinguin més socis que durant l'any hagin obtingut el certificat, o que per haver demostrat d'altra manera llur interès per a aquesta organització se n'hagin fet mereixedors.

15. S'estudiarà la manera de que les relacions de companyerisme i el contacte creat durant el temps d'estudi entre els candidats, no s'esbronqui després d'obtingut el certificat.

Els professors a qui han estat encarregades les lliçons són: Joan Coromines (*Geografia*, 5 lliçons), Joan Carreras i Palet, del «Centre Excursionista Rafel Casanova», autor del llibre «Nocions de Topografia per a us i utilitat dels excursionistes» (*Topografia*, 4 lliçons), J. M. Batista i Roca, del «Centre Excursionista de Catalunya», autor del «Manual d'Excursionisme» (*Excursionisme*, 3 lliçons), Dr. Pere Gabarró, de l'«Agrupació Excursionista Júpiter» (*Primeres cures*, 2 lliçons), i Ferran Cinto, President del «Camping Club de Catalunya», (*Camping*, 1 lliçó).

D'acord amb les altres entitats excursionistes terrassenques en breu es donaran aquests cursets en el nostre estatge, essent ja un nombre ben crescut els consocis inscrits per assistir-hi.

S.

Coli de Tres Pics i Balandrau

Un aspecte de Coma de Vaca

Fots. J. Altimira

Cicle de conferències 1927-28

EN la vetlla del 16 de desembre, davant nombrosa concurrència, tingué lloc en el nostre Centre l'anunciada conferència a càrrec d'En Josep M.ª Guilera i Albinyana, qui desenrotllà el tema «*Una excursió d'hivern per l'alt Pallars*».

Les primeres paraules del conferenciant, foren de salutació, manifestant que l'unien a Terrassa una sèrie d'afectes, ço que havia estat suficient per a decidir-se a parlar fora del seu lloc habitual. Seguidament entrà de ple en el tema objecte de la seva disertació, i la pirenenca encontrada del Pallars, fou per uns moments, viscuda espiritualment. Quins poetes, quin llenguatge-ens digué-podrien expressar el goig, l'emoció que sentim al conquerir per primera volta, a l'hivern, un cim d'aquells. Tota lírica no podria obtenir la intensitat amb que sentim aitals atractius.

Bells panorames nevats del llac Estany Gento, el Montseny del Pallars, diversos estanys d'aigües empresonades pel gel, foren mostrats pelsdiapositius, mentre el perorador anava desgranant la prosa que li havia suggerit l'excursió.

Visions de neu, de llum i de muntanyes s'oferien continuament a la nostra vista. També la Vall d'Aran fou ovirada per mitjà de diapositius. Finalitzà el conferenciant, desitjant als oients, que tinguessin ocasió de visitar aquells bells indrets de Catalunya i els donà les gràcies per l'atenció que havia merescut la seva peroració. Fou llargament aplaudit i felicitat.

Crònica

Excursions fetes.—S'han portat a cap les oficials anunciades, i a més particularment s'en han organitzat de molt diverses, entre les quals esmentarem:

13 desembre, excursió a La Molina.

24 i 25, al Puigmal, baix el següent itinerari: Queralps, Fontalba, Puigmal, Queralps i Ribes.

24, 25 i 26, a Núria, per Queralps, Gorges de Núria.

Altres anaren a Alp, La Molina i Puigllançada.

1 de gener, excursió al Montseny.

5, 6 i 7, excursió al Santuari de Núria i encontorns. Altra a Núria, Pic de Torreneules, Gorges de Fresser, Ribes i La Molina. També anaren a la Serra del Cadí.

6 i 7, una a La Molina i altra al Montseny.

Les precedents excursions han estat efectuades pels nostres companys de la S. d'E. de N. i A. M.

Propera conferència.—Entre les conferències que hi ha en projecte sobresurt la que deurà donar-nos, tal com ja anunciem en la fulla d'excursions, el proper diumenge dia 26 de febrer, el celebrat escriptor Joan Santamaria, qui continuarà la interrompuda sèrie de magnífiques conferències sobre «Visions de Catalunya», parlant-nos dels antiquíssims i venerables monastirs de Poblet i Ripoll. Aquesta sessió anirà il·lustrada amb un gran nombre de bells diapositius.

«EXCURSIONISME».—Amb aquest títol en breu apareixerà a Barcelona un periòdic quinzenal creat per totes les entitats excursionistes, i que a més d'ésser el portaveu de l'excursionisme en general, vetllarà i treballarà pels seus interessos i el dels que el practiquin en comú i propagarà l'afició a practicar-lo als que no el coneixin.

No cal pas que remarquem la importància que té, i les aventatges que reportarà als excursionistes, l'aparició d'aquest periòdic; que desitgem de tot cor sigui com més aviat millor.

Tots els nostres consocis que desitgin orientar-se sobre la constitució del mateix, subscripcions, etz. els preguem vulguin passar per secretaria, on s'els darà tota mena de detalls. Podem avençar, no obstant, que el preu de cada exemplar serà de 10 cèntims.

Biblioteca.—Darrerament han ingressat els següents volums: «Visions de Catalunya» d'en Joan Santamaria.—«Boletín de la Real Academia de la Historia» juliol-setembre 1927.—Volum XV de «Anales del Instituto Nacional de 2.ª Enseñanza de Valencia» i els butlletins i revistes d'intercanvi, acostumats.

Del Consell Directiu.—El company Ramon Cabeza ha passat a exercir el càrrec de Sots-secretari del C. D., lloc que fins ara ocupava amb tant encert l'amic Josep Palau, que tingué de renunciar forçosament per haver d'incorporar-se al servei militar.

—També el President de la Comissió Organitzadora d'Excursions, en Joan Borrás i Rocabert, per motius relacionats amb la seva profes-

sió, deixarà d'exercir llur càrrec per un quant temps, lo qual ens dol moltíssim, car ens veurem privats de la seva entusiasta col·laboració tan estimada. Interinament passarà a ocupar el seu lloc l'estimat company en Marian Armengol.

—El bon amic Jaume Tria, company del C. D., va ésser objecte, setmanes enrera, d'una delicada operació quirúrgica, lo qual li priva per uns dies de dedicar-se als seus quefers habituals.

Afortunadament la dolensa no revestí la gravetat que suposaba, i actualment ja tenim la joia de tenir-lo altra volta entre nosaltres ple de salut i optimisme.

«*Visions de Catalunya*» d'En Joan Santamaria.—El nostre estimat consoci i prestigiós literat en Joan Santamaria, ha fet una oferta excepcional al nostre Centre per la qual tots els nostres associats i amics podran beneficiar-se d'un important descompte per adquirir la seva magnífica obra «*Visions de Catalunya*», quines primícies ja vàrem tenir el goig d'obtenir en dues inolvidables vetllades, fa poc temps. No dubtem que tots els consocis sabran correspondre dignament a les atencions i preferències, que el gran escriptor ha tingut en tot temps per la nostra entitat.

Secció d'Atletisme.—Durant aquests dos mesos darrers i especialment per trobar-nos en plé hivern, en pocs actes ha pogut manifestar-se la vida de la Secció; però un d'ells ha valgut per tota una temporada.

La cursa que sota el títol de «Campionat local de cursa a Peu-Volta a Terrassa» - ve organitzant, any darrera any, la Secció, va tenir lloc per cinquena vegada el dia 18 de desembre.

L'èxit acompanyà novament aquesta manifestació esportiva i per conquerir-ho la Secció no regatejà ni el més petit esforç.

La participació d'elements forans repetí l'interès que pel mateix motiu s'assolí l'any passat, si bé no amb unes proporcions tant crescudes, puix va ésser un cas extraordinari.

El títol de Campió local fou conquerit magníficament pel nostre consoci J. Abelló, aixís la recompensa als mereixements contrets durant els començos d'aquesta temporada.

I l'altre consoci, J. Figueras, que participà a la cursa, però en la categoria neòfits, quedà classificat tercer sobre un tot considerable de participants.

—El dia 29 de gener va celebrar la Secció el seu anyal Campionat

de *cross*, el qual, com de costum, va tenir lloc en terrenys de Les Fonts i sobre un fàcil i curt recorregut entre aquells bells paratges.

En la classificació triomfà novament en J. Abelló renovant aixís el títol conquerit l'any darrer.

En organitzacions foranes s'ha participat en dugues curses: el dia 4 de desembre en el primer *cross* d'entrenament organitzat per la F. C. d'A. i el dia 1 de gener a la Jean Bouin.

Tant en l'una com en l'altra el consoci J. Abelló repetí les seves bones actuacions anteriors, car en la primera es classificà en 5.é lloc i en la segona obtingué el 31 lloc entre els millors elements catalans.

En aquesta darrera cursa i en la categoria neòfits es distingiren notablement en Figueras i Bassora al classificar-se 13 i 20 respectivament i més si es remarcà que els classificats passaren d'una trentena.

Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya.—Animats per l'èxit obtingut en anys anteriors en les curses d'skis, de caràcter social, que organitzà aquesta Secció en les magnífiques pistes de La Molina, com també, veient el gran nombre de conreadors dels esports d'hivern que hi ha a Terrassa, com ho prova el regular contingent d'skiadors locals que cada temporada es traslladen a diversos llocs del Pireneu i principalment a La Molina per a fer pràctiques, o be a prendre part en algun concurs dels innumbrables que s'organitzen; i desitjant fomentar en lo possible, en la nostra ciutat, l'afició a la pràctica dels esports de neu, va acordar, com ja s'ha fet públic per mitjà de la premsa, organitzar una cursa de muntanya, amb el nom de

CONCURS LOCAL D'SKIS

La Molina - 12 de Febrer de 1928

el qual es registrà baix les següents

B A S E S

1.ª Per ésser concursant es precis residir a la nostra ciutat i ésser soci d'una entitat excursionista local.

2.ª El dret d'inscripció es gratuït.

3.ª La classificació serà general, i solament al primer classificat de la nostra Secció, tindrà com a premi un piolet. Els premis es repartiran baix el següent ordre.

Primer classificat.	Una copa d'argent
Segon id.	Una medalla d'or
Tercer id.	Una medalla d'argent

Quart classificat. Una medalla de bronze, i

Quint id. Una medalla de bronze.

4.ª L'inscripció quedarà oberta el dimarts dia 24 del corrent en el nostre estatge, de 10 a 11 tots els dimarts i divendres, tancant-se el dia 10 de febrer.

5.ª El reglament que regirà en aquesta cursa, serà el del Centre Excursionista de Catalunya o sigui l'internacional.

6.ª El recorregut, serà d'uns deu (10) quilòmetres de muntanya.

7.ª La sortida serà simultània.

8.ª Podrà tenir un representant dins el Jurat, tota entitat que presenti algun concursant, i

9.ª El fall del Jurat serà inapelable.

La Junta de la Secció es complau en convidar a tots els senyors socs del Centre i als de les entitats germanes.

La pel·lícula «El rastre en la neu».—D'arribar a bon fi els treballs que actualment estant realitzant els volguts companys de la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya, seria un fet la projecció d'aquesta interessant pel·lícula, a la nostra ciutat; no essent encara ben definit si tindria lloc en el nostre estatge o bé si es faria una sessió extraordinària en algun dels magnífics cinemes locals.

Desitgem fermament que pugui realitzar-se aquesta bella iniciativa, car constituiria un gran esdeveniment en el nostre món excursionista, molt particularment pels aimants dels esports de neu.

FULLA D'EXCURSIONS

DIA 12 DE FEBRER

CONCURS LOCAL D'SKIS

La Molina - 1928

Organització: Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya.

DIA 19

Excursió als Emprius

Sortida a les 5 matí del pas nivell de Sant Pere.—Vocal, J. Belil.

DIA 26

Excursió matinal a Sant Cugat

Organitzada per la Secció de Fotografia.—Vocal, Ricard

Altayó.—(TARDA): a dos quarts de sis, conferència amb projeccions a càrrec del prestigiós literat JOAN SANTA-MARIA, qui dissertarà sobre «Visions de Catalunya», el tema «POBLET I RIPOLL».

DIA 4 DE MARÇ

Excursió-visita al Centre Excursionista de Catalunya
Vocal, A. Boada i Lladó.

DIA 11

Excursió als Flautats de Montserrat
Vocal, M. Closa.

DIES 17, 18 i 19

Excursió a les Serres del Cadí
Organitzada per la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya.—Sortida el dia 17 a dos quarts de 3 de la tarda, pel Nord.—Vocal, Marian Armengol.

DIA 25 DE MARÇ

Excursió a Sant Llorenç del Munt
Itinerari: Can Torres, Coll de Grua, Gorg del General Sòt de Matalonga, Les Arenes, Girabau i Matadepera.—Vocal, J. Biosca.

DIA 1 D'ABRIL

Excursió a Sant Pere Sacama i Sant Salvador de les Espases
Vocal, Ramon Torredemer.

NOTES: Per detalls i inscripció, per assistir a aquestes excursions serviu-vos passar pel Centre el divendres al vespre, anterior a llur celebració.

—Preguem a tots els consocis que tinguin la iniciativa d'alguna excursió, facin la mercé de comunicar-la a algun dels membres que componen la Comissió Organitzadora d'excursions.

—Remarquem també la necessitat d'inscriure's previament per assistir a les visites i excursions organitzades pel Centre.

—Encara que algunes excursions siguin organitzades per diferents Seccions de la entitat, en elles hi poden concórrer tots els socis, doncs a les Seccions sols atany la part que es refereix a organització.

ASSEGURANCES CAPELLA

ST. LEOPOLD, 98

V I D A
INCENDIS
ACCIDENTS
MARÍTIMS
ROBATORIS, ETZ.

TELÈFON, 109

Els productes fotogràfics «GEVAERT» són
els millors.

«Aficionats: Probeu-los i els usareu sempre.
Aquesta pel·lícula es lo millor de lo millor.

AFICIONATS:

Se recomana d'una manera especial

Els rotllos de pel·lícula

Les plaques Extra i Ultra-Ràpides

Els papers i tarjetes RONIX (auto-virants)

» » » Ridax (cloro-bromur)

» » » Ortho-Brom (bromur)

Els reveladors que en forma de pasta s'han
posat a la venta.

EDUARD TEY. -- Plaça del Pi, 2
BARCELONA

CONFITERIA

CASA CUNÍ

RUTLLA, 52 :-: TELÈFON, 412 :-: TERRASSA

Tintoreria Vda. Castelló

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari.-

Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,
a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 334. - Sucursal: Rutlla, 40

JOAN MORRAL
IMPRESSOR

M. Abad Ribera

Pues i Lliços per a teixits. - Extens assortit en
pues de lloguer. - Filferros de totes classes.-

Laminació en fret de cercols per
a embalatges, i altres indústries

Topete, núm. 1 :-: Telèfon, 174